

Arrest

nr. 230 384 van 17 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Arabische origine afkomstig uit Bagdad. Op 21/08/2015 diende u uw eerste verzoek tot internationale bescherming in België in. U verklaarde toen dat u uit het leger was gedeserteerd waar u als kapper werkte en gevisieerd werd door een sjjiitische militie. Uw vader werd vermoord en uw broer is verdwenen. Op 15/06/2017 nam het CGVS een weigeringsbeslissing daar er geen geloof kon gehecht worden aan uw relaas. Uw beroep hiertegen bij de RVV werd verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 31/08/2018 een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U verklaart dat u tijdens uw vorig verzoek niet de volledige waarheid heeft verteld, u bent namelijk homoseksueel. Van u 12 à 13 jaar had u een relatie met een klasgenoot in Bagdad. Toen uw moeder jullie zag kussen reageerde ze verontwaardigd. De relatie eindigde op uw zeventiende toen uw klasgenoot naar Turkije trok omdat hij geen toekomst zag in Irak. In België heeft u een relatie met A. A. Q. (O.V. 8.128.483). In maart 2017 verkreeg hij de vluchtelingenstatus. Toen u in het open centrum van St-Truiden verbleef belde u naar A. om af te spreken in Omnia, een Brusselse organisatie voor homoseksuelen. Een persoon genaamd I. overhoorde jullie gesprek. I. is ondertussen vrijwillig teruggekeerd naar Irak en vertelde er aan familieleden van uw vader dat u homoseksueel bent. U vreest bij terugkeer gedood te worden door uw neven. Verder haalt u aan dat u van plan bent om van geloof te veranderen, hetgeen verboden is in Irak. U bent al een paar keer naar christelijke bijeenkomsten gegaan. U bent ervan overtuigd dat ook A. zich zal bekeren en dat jullie zullen huwen. Ter ondersteuning van uw huidig verzoek legt de volgende documenten voor: 2 brieven van sociaal assistenten die bevestigen dat u een relatie heeft met A., kaartjes van een disco, een artikel over de moord op een homoseksueel in Bagdad, en enkele foto's van u met A..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u aangeeft gevoelens te hebben voor mannen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om genderdossier op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw mogelijk kwetsbare situatie.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen nieuwe elementen aan wat betreft uw vorig verzoek maar blijft u erbij dat uw vader vermoord is en uw broer verdwenen is (CGVS I p. 2). Er moet worden opgemerkt dat het relaas dat u bracht in uw vorig verzoek door het CGVS ongeloofwaardig werd bevonden, en deze beslissing en beoordeling werd door de RVV bevestigd. Het louter herhalen van deze elementen brengt verder niks bij en kan de eerdere appreciatie niet wijzigen.

Uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede verzoek blijkt dat u homoseksueel verklaart te zijn. U slaagde er echter niet in uw geaardheid aannemelijk te maken.

Vooreerst komen uw verklaringen over de bewustwording van uw homoseksuele geaardheid weinig doorleefd over. Zo verklaart u aanvankelijk (CGVS II p. 3) dat toen u uw eerste partner voor het eerst kuste bij u hetzelfde gevoel ontstond zoals wanneer u reclame op tv zag van mannen in onderbroek en u zich aangetrokken voelde tot mannen. U stelt dat als u deze reclames op uw 12de à 13de zag dit iets opwekte in u, dat u er geil van werd en deze persoon eens wou doen, dat als u tv keek u zich dag na dag geiler voelde. Wat later stelt u echter (CGVS II p. 4) dat u voor uw eerste kus met uw eerste partner weinig gevoelens had t.a.v. mannen, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw eerdere bewoordingen omtrent het begin van uw bewustzijnsproces.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u in Irak éénmaal een relatie had met een man, m.n. tot aan uw zeventiende, en dat u hierna nog 4-5 jaar in Bagdad verbleef en geen andere relaties had. Gevraagd waarom u hierna geen nieuwe relatie meer had verklaart u (CGVS I p. 10) dat u wel onmiddellijk kon zien wie homo was maar dat u niemand van hen kon vertrouwen omdat de meeste babbelaars zijn.

Er moet worden opgemerkt dat het in de context van de onveilige situatie voor homoseksuelen in Bagdad bijzonder merkwaardig zou zijn dat de meeste daarover loslippig zouden doen. De vaststelling dat u verklaringen aflegt die getuigen van een stereotiepe kijk op homoseksuelen die gangbaar is in homo-onvriendelijke milieus, is maar moeilijk verenigbaar met uw voorgehouden homoseksuele geaardheid, en zijn bovendien niet aannemelijk gelet op het heersende homofobe klimaat in uw land van herkomst.

Gevraagd waarom u in het kader van uw eerste verzoek (1ste VIB DVZ pt. 15b; CGVS I p. 5) verklaarde dat u een vrouwelijke partner had, stelt u (CGVS I p. 8) dat men u toen vroeg of u een vriendin had waarop u bevestigend antwoordde, maar dat u hiermee geen partner bedoelde. Deze motivering weet niet te overtuigen. Immers, u gaf toen te kennen dat u in Irak een relatie had met het meisje N. A., dat deze relatie begon ongeveer twee jaar voor u uw land verliet, en jullie nu niet langer samen zijn, waaruit ontegensprekelijk blijkt dat u toen niet over een vriendschapsrelatie maar een partner in een liefdesrelatie bezig was. Ook moet opgemerkt worden dat het gegeven of u al dan niet een partner had in het kader van uw eerste verzoek geen relevant onderwerp was voor uw relaas en u toen geen reden had om hiervoor te liegen. De vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek te kennen gaf dat u een relatie met een meisje heeft gehad, hetgeen u tijdens uw tweede verzoek ontkent maar waarvoor u geen geloofwaardige reden geeft waarom u dit in uw vorig verzoek heeft gezegd, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 6) stelde u dat toen u 12 à 13 jaar was, uw moeder u zag kussen met A.. Gevraagd naar haar reactie stelde u aanvankelijk dat ze geen moeilijke vragen stelde en dat ze ook niet slecht heeft gereageerd. Later geeft u te kennen (CGVS I p. 8) dat ze toen geen rare vragen stelde maar dat u op de manier dat ze keek zag dat ze dit onaangenaam vond en verontwaardigd was. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 8) verklaart u dat u ongeveer 14 jaar was toen uw moeder jullie zag kussen en dat ze toen boos werd en schreeuwde. Er moet worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u zo onzeker bent over uw leeftijd toen u voor het eerst door iemand, dan nog uw moeder, werd betrappt. Ook vallen uw opeenvolgende verklaringen over de reactie van uw moeder bezwaarlijk te rijmen met elkaar.

U verklaart (CGVS II p. 9) ook dat uw moeder sinds vorig jaar op de hoogte is dat u homoseksueel bent. Eerder bij de DVZ stelde u (VVV pt. 20) dat uw moeder sinds uw dertiende weet dat u een homoseksueel bent. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 15) dat ze jullie toen zag kussen maar dat ze naïef is en het met de tijd vergeten was. Er moet worden opgemerkt dat er een verschil is tussen te stellen dat uw moeder sinds uw dertiende op de hoogte is van het feit dat u homoseksueel bent, en stellen dat ze jullie toen betrapte bij het kussen maar ze dit erna terug vergeten is. In de veronderstelling dat we één versie van de feiten zouden geloofwaardig achten, m.n. dat uw moeder naïef is en het met de tijd vergeten was, is het hoe dan ook weinig aannemelijk dat uw moeder later u terug de toestemming zou hebben gegeven dat als uw partner bleef overnachten hij samen met u in uw bed mocht blijven slapen.

U stelt eveneens (CGVS I p. 14-15) dat ene I. een gesprek tussen u en A. overhoorde waardoor hij te weten kwam dat u homoseksueel bent. I. keerde terug naar Irak en vertelde aan familieleden van uw vader dat u homoseksueel bent. Gevraagd of uw ouders op de hoogte hiervan zijn stelt u dat uw moeder dit zal gehoord hebben, waaruit blijkt dat u dit niet zeker weet. U stelt ook dat uw neven het weten en u willen vermoorden. Gevraagd hoe u dit te weten kwam, stelt u dat uw moeder u zei dat uw neven uw bloed willen vergieten, dat u hier dient te blijven omdat uw neven u zeker zullen vermoorden. Het is bijgevolg bijzonder merkwaardig dat u aanvankelijk een dergelijk passief en laconiek antwoord gaf op de vraag of uw ouders weet hebben van uw geaardheid. Indien uw moeder u daadwerkelijk zou verteld hebben dat uw neven u willen vermoorden, kan immers verwacht worden dat u van meet af aan met meer stelligheid zou zeggen dat zij weet dat u homoseksueel bent.

Het CGVS stelt vast dat u helemaal geen doorleefde of aannemelijke verklaringen aflegt over uw bewustwording van uw geaardheid, over eerdere relaties en seksuele ervaringen die u zou hebben gehad en over de ontdekking van uw geaardheid door uw familie en omgeving, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit onherstelbaar wordt ondermijnd.

Verder dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele relatie in België met A. A. Q. (O.V. 8.128.483), een erkend vluchteling, daar zijn geaardheid door het CGVS geloofwaardig werd bevonden.

Zo stelde u ten eerste wat betreft uw relatie met A. in België aanvankelijk (CGVS I p. 11) dat u hem in februari 2016 ontmoette en dat jullie twee weken hierna een relatie begonnen en sindsdien een koppel vormen. In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 10-11) verklaart u dat jullie eerste ontmoeting dateert van januari/februari 2016 en dat u zichzelf als een koppel ziet met A. sinds ongeveer twee maanden na deze eerste ontmoeting. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 15) dat dit gradueel gebeurde, dat u vanaf de tweede week zich dichter bij hem voelde, dat jullie later homovrienden werden en nog later startte de relatie. Er moet worden opgemerkt dat u tijdens uw twee persoonlijke onderhouds werd gevraagd sinds wanneer u zich als een koppel beschouwt met A., hetgeen een persoonlijke ervaring en inzicht is. Het is aldus bijzonder merkwaardig dat u over een dergelijk intiem emotioneel ontdekken dermate incoherente verklaringen aflegt. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud een gelijkaardige graduele evolutie in uw relatie met Ali zou omschrijven in plaats van louter te stellen dat jullie twee weken na jullie eerste ontmoeting een koppel vormden.

Ten tweede legt u zeer incoherente en tegenstrijdige verklaringen af wat betreft A. en zijn eerdere relaties. Zo blijkt uit uw aanvankelijke verklaringen (CGVS I p. 13) dat u denkt dat A. in Bagdad seksuele relaties met mannen had maar dat u geen details weet over de eerdere relaties die hij had en dat u denkt dat u hier in België zijn eerste partner bent. Bij verdere bevraging stelt u dan weer dat u A. heeft gevraagd of hij eerder seksueel contact met mannen heeft gehad en dat hij zei dat hij er 'veel maar niet zo veel had'. Het is reeds merkwaardig dat u eerst met onzekerheid antwoordt of A. eerdere relaties had om erna te stellen dat u hem dit heeft gevraagd en bovenvermeld duidelijk antwoord kreeg. Meer nog, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u (CGVS II p. 10) dat toen u A. leerde kennen hij een relatie had met een zekere A., dat ze elkaar kenden sinds 2015, dat hij veraf in Brugge woonde, en dat uw relatie met A. begon toen zijn relatie met A. uit was. Deze beweringen staan in schril contrast met uw aanvankelijke verklaring dat u denkt dat u in België zijn eerste partner bent. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 11) dat u hiervan geen melding wou maken tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud omdat u niet graag over deze persoon spreekt en jullie elkaar niet mogen. Deze motivering kan niet worden weerhouden. Er moet worden benadrukt dat het aan de verzoeker is om de nodige feiten en elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over uw verzoek. Op de verzoeker rust de verplichting om zijn medewerking te verlenen aan de asielprocedure, wat betekent dat mag worden verwacht dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire beschermingsdefinitie. Het door u aangehaalde argument dat u over deze persoon niet graag spreekt en hem niet moet, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen als verschoningsgrond voor het niet volledig vertellen van het relaas. Er kan ook niet voorbijgegaan worden dat u deze beweringen maakt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en dat er tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op gewezen werd dat u bijzonder onwetend was wat betreft A. zijn vorige relaties en of hij al dan niet problemen heeft gekend in Bagdad. Meer nog, u stelde toen zelfs dat u A. niet heeft gevraagd of hij omwille van zijn geaardheid problemen heeft gekend in Bagdad. Het is bijzonder merkwaardig dat u niet eens heeft geïnformeerd bij uw partner of hij als homoseksueel problemen heeft gekend in zijn land van herkomst. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u interesse vertoont in de situatie waarin uw partner verkeerde toen hij nog in Bagdad verbleef.

Ten derde kan er ook niet voorbij gegaan worden aan de verklaringen die uw beweerde partner A. aflegde voor het CGVS. Uit de twee persoonlijke onderhouds die hij had voor het CGVS (zie de kopies toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat A. verklaart (CGVS dd. 08/08/2016 p. 23) dat hij veel vrienden heeft in België maar geen liefdesrelatie heeft. Bij verdere bevraging (CGVS dd. 17/11/2016 p. 13) ontkent A. dat hij een relatie heeft en haalt hij bij bevraging met wie hij omgaat in België u helemaal niet aan. U verklaart hieromtrent (CGVS I p. 15) dat u aan A. had gevraagd om niets te vertellen over u. Gevraagd waarom stelt u dat u alles discreet wou houden. Deze motivering weet absoluut niet te overtuigen. Er moet immers worden opgemerkt dat het voor een verzoeker niet gemakkelijk is om voor een asielinstantie op objectieve wijze de seksuele geaardheid te bewijzen en A. aldus er zelf aller belang bij had om de waarheid te spreken voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid betreft. Redelijkerwijze kon dus verwacht worden dat toen A. tijdens zijn eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS vragen werd gesteld over zijn leven als homoseksueel in België, te kennen zou geven dat hij een relatie heeft met u, eventueel met enige discretie, door uw naam niet te noemen en aan te geven dat hij een liefdesrelatie had met een andere Irakees in België. Hij deed dit echter niet en stelde bij het eerste persoonlijk onderhoud gewoonweg géén amoureuze relaties te hebben.

Bij verdere bevraging stelt u (CGVS I p. 15-16) dat u A. de toestemming gaf om tijdens zijn laatste persoonlijk onderhoud voor het CGVS u bij naam te vermelden als de persoon met wie hij een relatie heeft, hetgeen echter niet blijkt uit de betreffende notities van het persoonlijk onderhoud. Bij confrontatie blijft u erbij dat A. u heeft gezegd dat hij tijdens een gehoor melding heeft gemaakt van zijn relatie met u, hetgeen echter zoals gezegd nergens uit de notities van de twee persoonlijke onderhouden met A. blijkt. Het is onaannemelijk dat A., die omwille van zijn homoseksuele geaardheid zijn land van herkomst verliet en hierom internationale bescherming inriep, voor de asielinstanties niet zou willen meedelen hebben dat hij een seksuele of amoureuze relatie met u heeft, temeer u beweert dat u hem daarvoor expliciet de toestemming had gegeven. A. verwees echter tijdens zijn laatste persoonlijk onderhoud voor het CGVS louter naar romantische momenten die hij toen had, zoals samen dansen en elkaar omhelzen, met andere mannen, die hij bovendien nog eens met naam benoemde.

Het feit dat u omgaat met een persoon die erkend is als vluchteling omwille van zijn geaardheid betekent nog niet dat daarmee uw beweerde homoseksuele geaardheid is aangetoond. U bent mogelijks bevriend met A. maar uw bewering dat u zijn partner zou zijn is op basis van de hierboven gemaakte vaststellingen niet aannemelijk en wijst erop dat u uit opportunistische redenen zichzelf voorstelt als de partner van A..

Verder haalt u (CGVS II p. 12-14) aan dat u van plan bent om van geloof te veranderen, dat u zich wil bekeren tot het christendom, hetgeen verboden is in Irak. U bent al een paar keer in België naar christelijke bijeenkomsten gegaan. Gevraagd tot welke strekking in het christendom u zich wil bekeren, stelt u dat u dit nog niet heeft bepaald. Meer nog, u weet zelfs niet welke strekkingen er zo zijn noch weet u tot welke strekking de christelijke bijeenkomsten die u bijwoont behoort. Gevraagd wat u zo aantrekt in het christendom spreekt u over het feit dat er vrijheid is, dat ze het homohuwelijk in de kerk toelaten en het idee verwelkomen, en dat men vrij kan leven zonder beperkingen. Er moet worden opgemerkt dat het idee van het homohuwelijk alles behalve een aanvaardde aangelegenheid vormt binnen het christendom. Ook is het op zijn zachts gezegd bijzonder merkwaardig dat u niet weet tot welke strekking van het christendom de bijeenkomsten waar u heen gaat toebehooren. U stelt voorts tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud van 10/04/2019 dat u sinds ongeveer anderhalf jaar geleden de islam niet meer volgt, waardoor het bijgevolg merkwaardig is dat u hiervan geen melding maakte tijdens uw gesprek bij de DVZ van 06/09/2018 (VVV pt. 9). Op basis van deze vaststellingen moet worden besloten dat uw bewering omtrent uw intentie om zich te bekeren, niet geloofwaardig is. De bedrieglijkheid i.v.m. uw beweerde verandering van levensbeschouwelijke overtuiging versterkt de hierboven gemaakte vaststelling van het opportunistisch karakter van uw verklaringen en ondermijnt bijkomend uw algehele oprechtheid.

Omwille van bovenstaande vaststellingen slaagde u er niet in uw homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken noch uw bewering dat u zich tot het christendom wil bekeren, en kan er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen.

De brief dd. 03/09/2018 van het OCMW van Herk-de-Stad meldt dat ze bevestigen dat A. tijdens zijn verblijf in het LOI van Herk-de-Stad (17/11/20158-01/08/2017) een relatie had met u, dat jullie een aantal keren samen op bureaubezoek zijn gekomen en dat A. u vanaf het begin voorstelde als zijn partner, dat A. een transfer heeft aangevraagd naar het OCMW van Heusden-Zolder waar u verbleef om de afstand tussen jullie te verkleinen maar dat deze aanvraag werd geannuleerd nadat A. een positieve beslissing kreeg in zijn asielprocedure. Er moet worden opgemerkt dat in dit attest enkel meegedeeld wordt dat A. een verzoek heeft ingediend om te worden getransfereerd naar het OCMW waar u verbleef en dat A. u van het begin voorstelde als zijn partner. Het attest bevat geen enkel objectieve info waaruit kan afgeleid worden dat er sprake is van een (duurzame) relatie tussen beide personen en/of dat dit vereist is opdat er kan ingegaan worden op een dergelijk verzoek. Voorts kan nog worden opgemerkt dat het niet is omdat deze verklaringen blijkens dit attest afkomstig zijn van een persoon die de vluchtelingenstatus werd toegekend, dat diens verklaringen daardoor boven alle twijfel verheven zijn.

De brief dd. 03/09/2018 van de Maatschappelijk Werkster S. V. van het OCMW van Heusden-Zolder, die van 08/12/2016 tot 22/07/2018 uw assistent was, meldt op vraag van u dat u tijdens uw verblijf in het LOI haar verschillende keren heeft gevraagd om een transfer aan te vragen in samenwerking met het OCMW van Herk-de-Stad waar uw partner A. verbleef, dat in maart 2017 de maatschappelijk assistent van A. een transfer indiende bij Fedasil zodat u samen kon wonen met A., en dat deze transfer uiteindelijk werd geannuleerd omdat A. een beslissing kreeg in zijn asielprocedure.

Er moet worden opgemerkt dat dit attest geen feitelijke informatie bevat, zoals waarnemingen over verzoeker, bijvoorbeeld concrete gedragingen. Het betreft een loutere verklaring van een sociaal werker die op basis van één of meerdere gesprekken tot de conclusie komt dat verzoeker homoseksueel is, maar waarbij geen uitleg wordt gegeven over de context van dit gesprek of over de wijze waarop de sociaal assistent tot dit besluit is gekomen.

Het CGVS heeft een eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid om tot een oordeel te komen inzake de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid. U werd dienaangaande zeer uitgebreid gehoord op de zetel van het CGVS over uw eigen ervaringen en persoonlijke beleving met betrekking tot uw seksuele geaardheid, wat dit voor u en uw omgeving betekent of heeft betekend, en wat de situatie is voor personen met die geaardheid in uw land van herkomst en hoe uw ervaringen, ook volgens uw vluchtrelaas, in het algemene beeld passen. Daar u een problematiek van seksuele geaardheid inriep, werden steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw beschermingsverzoek. Zo werd uw verzoek behandeld door een protection officer met expertise in de problematiek, werd u specifiek geattendeerd op het feit dat u vrijuit mocht spreken over elementen waarvan u denkt dat ze mogelijk gevoelig liggen en op het feit dat zowel de tolk als de protection officer gehouden zijn aan de vertrouwelijkheid van uw verklaringen en zich daartegenover neutraal en respectvol opstellen. In het licht hiervan kan aan het attest van het OCMW van Herk-de-Stad en de verklaring van de sociaal assistent van het OCMW van Heusden-Zolder slechts weinig gewicht worden gegeven en wegen zij niet op tegen de integrale geloofwaardigheidsbeoordeling zoals deze wordt uitgevoerd door het CGVS.

De kaartjes van een disco, zijn volgens uw verklaringen (CGVS I p. 3) ontmoetingsplaatsen voor gays, hetgeen echter nog niet aantoont dat u homoseksueel zou zijn. Het artikel over de moord op een homoseksueel in Bagdad, wordt niet betwist maar toont uw geaardheid niet aan. De foto's van u met A. tonen louter aan dat u deze persoon kent, maar toont evenmin uw geaardheid aan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .*

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren.

Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bagdad en hierbij verwijst naar uw beweerde homoseksuele geaardheid en intentie om zich te bekeren tot het christendom, moet opgemerkt worden dat dit element betrekking

heeft op een omstandigheid die verband houdt met de criteria van de vluchtelingdefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u een homoseksueel zou zijn en zich zou willen bekeren tot het christendom, maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het enig middel wordt geput uit “schending van Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève. Artikelen 48/3 §2, §4, §5 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 62 van de Vreemdelingenwet. Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 9 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid. het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“[...] Meneer A.-T. bevestigt zijn homoseksualiteit.

Hij is dus lid van een specifieke sociale groep zoals artikel 48/3§4d [...]

Hij heeft uitgelegd zijn liefdesrelatie met Ali. Hij heeft ook uitgelegd de situatie in Irak "ze kijken heel moeilijk naar homoseksualiteit...heel slecht... "

Deze relatie werd bevestigd door Mevrouw S. V., maatschappelijke assistent OCMW Heusden-Zolder, assistent van Verzoeker.

De relatie is ook bevestigd door de sociale dienst van OCMW Herk de Stad, assistent van A..

Het is onjuist voor het CGVS te concluderen "Het betreft een loutere verklaring van een sociaal werker die op basis van één of meerdere gesprekken tot de conclusie komt dat verzoeker homoseksueel is maar waarbij geen uitleg wordt gegeven over de context van dit gesprek of over de wijze waarop de sociaal assistent tot dit besluit is gekomen. “

Mevrouw V. preciseert in haar attest en noemt A. als" zijn partner ". Dat betekent dat Verzoeker heeft A. voorgesteld als zijn partner.

Het OCMW van Herk-de-Stad in zijn attest preciseert "AH heeft M. vanaf het begin voorgesteld als zijn partner.""

Verzoeker stelt dat hij als homoseksueel vreest gedood te worden en dat de Iraakse staat hem niet kan beschermen omdat hij behoort tot een sociale groep; bijgevolg moet hij als vluchteling worden erkend.

Inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stelt verzoeker dat verweerder de complexiteit van de veiligheidssituatie in Bagdad erkent en wijst hij op zijn bijzonder profiel van homoseksueel en zijn intentie om zich te bekeren tot het christendom.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoeker omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing een schending vormt van artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en rechtspleging voor het CGVS. Deze schending wordt niet nuttig aangevoerd.

2.2.3. Verzoeker beroept zich op een vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid en intentie tot bekering tot het christendom.

Verzoeker gaat echter volledig voorbij aan de omstandige motivering waaruit blijkt dat zijn homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig is omdat:

- verzoekers verklaringen over de bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid weinig doorleefd zijn;
- verzoeker verklaringen aflegt die getuigen van een stereotiepe kijk op homoseksuelen die gangbaar is in homo-onvriendelijke milieus, wat niet verenigbaar is met zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en die evenmin aannemelijk zijn omwille van het homofobe klimaat in zijn land van herkomst;
- de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste verzoek aangaf dat hij een relatie met een meisje heeft gehad, hetgeen hij tijdens het tweede verzoek ontkent zonder geloofwaardige reden, verder de geloofwaardigheid van de beweerde geaardheid ondermijnt;
- het merkwaardig is dat verzoeker onzeker is over zijn leeftijd toen hij voor het eerst door iemand, nota bene zijn moeder, werd betrappt en dat de opeenvolgende verklaringen over de reactie van zijn moeder niet met elkaar te rijmen zijn;
- ingevolge de terugkeer naar Irak van ene I., die een gesprek tussen verzoeker en A. overhoorde en die vertelde aan familieleden van verzoekers vader dat hij homoseksueel is, verzoeker van meet af aan met meer stelligheid zou zeggen dat zijn moeder weet dat hij homoseksueel is;
- geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele relatie in België met A. A. Q., een erkend vluchteling, wiens geaardheid door het CGVS geloofwaardig werd bevonden, aangezien (i) verzoeker over het emotioneel ontdekken van een homoseksuele relatie met A. incoherente verklaringen aflegde; (ii) verzoeker incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft A. en zijn eerdere relaties; (iii) het onaannemelijk is dat A., die omwille van zijn homoseksuele geaardheid zijn land van herkomst verliet en hierom internationale bescherming inriep, voor de asielinstanties niet zou willen meedelen hebben dat hij een seksuele of amoureuze relatie met verzoeker heeft, temeer daar verzoeker stelt dat hij hem daarvoor expliciet de toestemming had gegeven; (iv) de mogelijke vriendschap met A. erop wijst dat verzoeker uit opportunistische redenen zichzelf voorstelt als de partner van A..

De voormelde vaststellingen en onderliggende motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien deze vaststellingen op generlei wijze ook maar enigszins worden weerlegd, blijven ze onverminderd overeind.

Tevens wordt op basis van de vaststellingen ingevolge verzoekers verklaringen besloten dat zijn intentie om zich te bekeren, niet geloofwaardig is. Verzoeker voert dienaangaande geen concreet verweer zodat ook deze motivering onverminderd overeind blijft.

2.2.4. Verzoeker verwijst naar twee attesten inzake zijn relatie, namelijk een attest van S. V., maatschappelijk assistent OCMW Heusden-Zolder en een attest van de sociale dienst van het OCMW van Herk-de-Stad.

De brief van 3 september 2018 van de maatschappelijk assistent S. V. van het OCMW van Heusden-Zolder, bevat geen feitelijke informatie over verzoeker, zoals bijvoorbeeld concrete gedragingen. Het betreft de loutere verklaring van een sociaal werker die op basis van één of meerdere gesprekken tot de conclusie komt dat verzoeker homoseksueel is maar waarbij geen uitleg wordt gegeven over de context van dit gesprek of over de wijze waarop de sociaal assistent tot dit besluit is gekomen.

De brief van 3 september 2018 van het OCMW van Herk-de-Stad deelt enkel mee dat A. een verzoek heeft ingediend om te worden getransfereerd naar het OCMW waar verzoeker verbleef en dat Ali verzoeker van het begin voorstelde als zijn partner. De Raad stelt vast dat het attest geen enkel objectieve info bevat waaruit kan afgeleid worden dat er sprake is van een (duurzame) relatie tussen beide personen en/of dat dit vereist is opdat er kan ingegaan worden op een dergelijk verzoek. Hierbij voegt zich de vaststelling dat de verklaringen, die blijkens dit attest afkomstig zijn van een persoon die de vluchtelingenstatus werd toegekend, niet noodzakelijk en per definitie beantwoorden aan de realiteit.

Verweerder heeft een eigen bevoegdheid, net zoals de Raad binnen de devolutieve werking van het beroep, om te oordelen inzake de geloofwaardigheid van de vermeende homoseksuele geaardheid. Verzoeker werd hieromtrent uitgebreid gehoord op het CGVS. Het attest van het OCMW van Herk-de-Stad en de verklaring van de sociaal assistent van het OCMW van Heusden-Zolder, beide daterend van dezelfde dag en blijkbaar opgesteld in functie van verzoekers relaas, vermogen derhalve geen afbreuk te doen aan de vaststellingen onder punt 2.2.3. en kunnen verzoekers teloorgedane geloofwaardigheid niet herstellen.

2.2.5. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij de voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Omwille van de hogerstaande motivering kan verzoeker zich niet beroepen op zijn "*bijzonder profiel*" aangezien het niet geloofwaardig is dat hij homoseksueel is en de intentie heeft om zich te bekeren tot het christendom.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen de opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

Verzoeker brengt ook geen informatie aan die de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad door verweerder kan weerleggen. Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS